

М. Г. Лабінський

Консовський Олексій Анатолійович

КОНСОВСЬКИЙ Олексій Анатолійович (Консовский Алексей Анатольевич; 15(28). 01. 1912, Москва – 20. 07. 1991, там само) – російський актор, артист розмовного жанру. Нар. арт. РРФСР (1976). Державна премія РРФСР ім. братів Васильєвих (1966). Закін. Держ. експеримент. театр. технікум при Держ. театрі ім. В. Мейєрхольда (Москва, 1933), де відтоді й працював. 1935–36 – актор студії під керівництвом М. Хмельова (Москва), 1937–38 – Моск. театру робітн. молоді, 1938–39 – Ленінгр. театру комедії (нині С.-Петербург), 1940–43 – кіностудії «Союздیتфільм», 1943–50, 1953–86 – Держ. театру ім. Мосради, 1950–53 – драм. театру ім. М. Єрмолової (усі – Москва). Дебютував у кіно роллю Кузьми Захаркіна у фільмі «Остання ніч» (1936, реж. Ю. Райзман, Д. Васильєв). К. тяжів до лірико-романт. трактування образу, грав героїв із глибоким духовним світом. Володів виразним голосом, тонким відчуттям слова, за допомогою якого вдало характеризував персонажа. Водночас багато виступав на радіо і телебаченні із худож. читанням поезії і прозових творів класиків рос. і зарубіж. літ-ри; брав участь у дублюванні худож. і докум. стрічок, мультфільмів. Ролі: Павло Корчагін («Як гартувалася сталь» за М. Островським), Треплев («Чайка» А. Чехова), Незнамов («Без вини винні» О. Островського), Старець Зосим («Брати Карамазови» за Ф. Достоєвським), Рюмін, Звонцов («Дачники», «Достигаєв та інші» М. Горького), Андрій Ваганов («Історія одного кохання» К. Симонова), Невідомий («Маскарад» Ю. Лермонтова), Філіппо («Благочестива Марта» Т. де Моліни), Суддя Самуель («Дивна місіс Севідж» Дж. Патріка), Едгар, Родріго («Король Лір», «Отелло» В. Шекспіра), Леандро («Комедіанти» Х. Бенавенте), Артюр («Дама з камеліями» за А. Дюма); у кіно – Франц («Болотні солдати», 1938, реж. О. Мачерет), Лермонтов (однойм. фільм, 1943, реж. А. Гендельштейн), Коля Шаригін («Сільська вчителька», реж. М. Донської), Принц («Попелюшка», реж. Н.

Кошеєрова, М. Шапіро; обидва – 1947), Микола Кірсанов («Батьки і діти», 1958, реж. А. Бергункер, Н. Рашевська), Чарівник («Звичайне диво», 1964, реж. М. Захаров); в укр. стрічках – Крутиков («Дочка моряка», 1941, реж. Г. Тасін), Курочкін («Тарас Шевченко», 1951, реж. І. Савченко, О. Алов, В. Наумов), Микола Гоголь («Як посварилися Іван Іванович з Іваном Никифоровичем», 1959, реж. В. Карасьов).

Рекомендована література

1. Ширяев Ю. А. Консовский: Буклет. 1970;
2. Актеры советского кино. 1974. Вып. 10 (обидві – Москва).

Бібліографічний опис:

Консовський Олексій Анатолійович / М. Г. Лабінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4557>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).